

SZERBHORVÁTH GYÖRGY

A banktisztviselő vallomása az államügyésznek

Tisztelt főfelügyelő úr ... hogy mondja? ... államügyész úr, nem is tudom, hol kezdjem ... hogy az elején kezdjem, azt mondja ... ezt szokta mondani a kedvenc rádióriporterem is, mikor a betelefonáló valamit el akar mesélni, valami érdekeset, ami vele történt, de azok se tudják elkezdni ... hehe ... és megkérdezik, hogy hol is kezdjem, és akkor ... hogy a tárgyra térjek, azt mondja ... egész nap be van kapcsolva nálunk a bankba valamelyik zenés rádió, és munka közben azt hallgatgatjuk, jó zenére pénzt számolgatni, csak akkor állok meg, ha beszélgetnek egy kicsit ... hogy a tárgyra térjek ... őszintén szólva, államügyész úr, én aznap, mikoron ki akarták rabolni a bankot, nem is dolgoztam, mert a főnökünk, hát tudja, a Zelenka Matyi, hát aznapra nekem szabadnapot adott ki, hogy beírassam a gyereket az iskolába ... nagyok már a gyerekek, bizony, a kisebbik is iskolás lett a következő évben ... és őszintén szólva én csak hallomásból ismerem az esetet ... meg megmondom én magának, elég rég is történt ... rá lehet itten gyújtani? ... hogy mit mond? hogy nem is erről a bankrablásról kérdez engemet, hanem hogy a másodikról mondjak valamit ... ja, értem, mér' nem mondta rögtön, hát azt hittem az első esetről kérdez ... hogy a másodikról ... őszintén szólva, arról se tudok sok mindent mondani magának ... hát én már elmondtam egyszer a főfelügyelő úrnak mi hogy az se főfelügyelő volt, hanem államügyész? ... de hogy-hogy csak volt?, tán nem ment betegnyugdíjba, olyan fiatal még ... megölték? ... no, ne mondja, mik vannak! ... hát ha kell, szíves örömet elismétlem én magának, tudja, hát a gyerekek is felnőttek már azóta, és ... hogy is mondjam, mostanság ráéróst vagyok, mert ... elhagyott az asszony, érti, egyszer fogta magát, és elment tőlem a két gyerekkel, felpakolta őket ... akkortájt volt az a marha nagy infláció, hát tudja maga is ... egész nap a bankban számoltam azt a sok pénzt, igaz, már géppel számoltunk, de hát ki-be rakosgatni azt a sok köteg pénzt abba a kis masinába, csak elment vele az idő ... éjféltajt keveredtem haza, mert ... hát tízig is eltartott a munka olyankor, aztán olyan fáradtnak éreztem magam... be köllött térni a kiskocsmába, ott szembe a bankkal, tudja, az a kávézóféle, amibe mindenféle régi bútor van meg régi, ronda festmények ... egészen hangulatos az egész ... az aszszonynak ez nagyon nem tetszett, pedig már ő is csak tévézett esténként ... tudja, hát a fiatalos hév, no, az lassan kiveszett belőlünk, és így kicsit csalódott bennem, meg jött az a ... a klimax vagy mi, nem lehetett vele mit csinálni, el-

ment tőlem ... most láttam az újságba valami reklámot, hogy a klimaxot ... majd megnézem a patikába ... hogy a lényegre térjek, elnézést, államügyész úr, kicsit megzavarodtam azóta ... meg, őszintén megmondva, hát ez a sok hercehurca a bankrablás körül, ez se tesz nekem jót ... szóval én már a múltkor megmondtam ... csuda, hogy megölték a maga kollégáját!, lelőtték? ... ne mondja, ledobták egy panelház tetejéről!?, de csak nem sérült meg más senki sem ... úgy érte, hogy amikor leesett a földre, ugye ... szóval, a lényegre ... én ... megmondom én magának, én éppen a klozeton voltam, mindig reggel kilenc fele kell elmennem a klozetra, hogy megreggeliztem, tudja, fél kilenctől kilencig van mindig a reggeli szünet, én tíz perc alatt megeszem, amit hozok ... mit tudom én, tejet, zsömlét, párizsit eszek mostanság ... régen, régen az asszony készített valamit, mindig készített, mondjuk omlettet süttött és belerakta egy kettőbe vágott zsömlébe, ezt nagyon szerettem ... és utána még elszívok egy cigit, most éppen ötvenhetest szívok, a háború alatt ... akkor nem lehetett szívni, nagyon hiányzott, ez fájt a legjobban az egész háborúból, megmondom én magának ... még ifjúkoromban szoktam rá, olcsó, de jó ... most, hála istennek, megint van ötvenhetes, hogy béke van ... no, elszívok egy cigit, és akkor megfájdul a hasam, és ... persze elmegyek a vécére, miért ne mennék, ha köll ... és aznap is úgy volt, hogy kilenc előtt öt-tíz perccel hátramentem ... tudja biztosan, ha már ilyen jártas az ügyben, hogy a klozet, a férfiklozet az ott van egész hátul ... elmentem akkor vécézni, és mint mindig, most is elvittem magammal valami olvasnivalót, hát a Magyar Szót szoktam ottan olvasgatni, jár a bankba a lap, hivatalból járatjuk ... tudja, tájékozódni csak köll mindenféleképp, sose árt tudni, mi történik ... és ott végeztem a dolgomat, olvasgatás közben ... emlékszem, aznap egy érdekes bűnügyi történet kötötte le a figyelmemet ... tudja, Németországban lelőttek három benzinkutast, mind a három magyar volt, egy kis falu mellett béreltek egy pici kutat, szemben egy sportpályával ... no és valakik szó szerint kivégezték őket ... közelről lőtték őket főbe, nem mondom, mik vannak ... de állítólag valami más lehetett az ügybe, szóval nem rablógyilkosság volt ... éppen semmit se vittek el a benzinkútról, még a pénzt se ... szóval mert használt autókkal is kereskedtek, és tán amiatt ... és a rendőrség se tud semmit, a sportpálya portársa se tudott semmit, nem hallott semmi gyanúsat ... érti, főfelügyelő úr ... ezt olvasgattam, az ilyesmi mindig is érdekelt ... és hát mire elvégeztem a nagydolgomat ... már vagy kilenc óra tíz perc is lehetett ... a főnök már le is szidott emiatt, hogy tíz-húsz percet is eltöltök ottan a vécén, istenem, ezt én nem tudom elsietni ... tán nem is szabad, ugye ... és mire én kijöttem a vécéből, hát addigra ki volt rabolva a bankunk ... hogy hallottam-e valamit a vécén ülve ... őszintén szólva nem hallottam semmit, a beleim működésére figyeltem meg az újságcikkre ... és az van, hogy a klozett-tartállyal valami probléma van régóta, és össze-vissza csurog a víz, és ettől a csurgástól semmi mást nemigen lehet hallani, tudja ... többször szoltam

a Józsi bácsinak, tudja, a gondnoknak, hogy valamit kéne csinálni a csöpögéssel, mondjuk, hogy meg kellene javítani ... szóval nem hallottam én onnan semmit se, csak hogy jöttem vissza a folyosón, akkor valami gyanúsak tűnt már, mintha nagyobb lett volna a nyüzsgés a szokásosnál ... de hát arra gondoltam, hogy a reggeli szünet miatt több a kuncsaft ... szokott ez így lenni, mit tudom én, ha a nyugdíjat osztjuk, például ... akkor nagy a tolongás meg a kiabálás, hogy miért a reggeli szünet ... ők majd éhen halnak már, nincs pénzük, mi meg itten reggelizünk ... hát ez, kérem szépen, nekem nem tetszik a nyugdíjasok ilyen föllépése, hát ... no meg lehet őket is érteni, persze ... nem mondom ... és hogy a lengőajtón át beléptem a terembe, akkor már láttam, hogy valami van ... és őszintén szólva rögtön arra gondoltam, hogy kirabolták a bankot, már megest ... és hogy csodálkozva néztem, odaugrott hozzám két rendőr ... most már tudom, hogy a Mirkó meg a Szlavkó ... és lefoglaltak ... mire a Mici, az egyik pénztárosnő mondta, hogy hagyják csak ezt az embert, hiszen itt dolgozik ő is ... de akkor már kattant a kezemen a bilincs, hátul, és odaállítottak a falhoz ... mire a Mici mondta a Mirkónak meg a Szlavkónak, hogy de nézzék, ez az ember a végén volt ez ideig, hát ő nem betörő, hát nézzék, szegény még a sliccit is elfelejtette begombolni ... de a két rendőr köntörfalazás nélkül azt mondta, kuss, álljanak maguk ketten a falhoz, ne falazzanak itt egymásnak, gyanúsak e nélkül is – odalöktek bennünket ... arccal a fal felé, mondták ... és akkor már hallottuk, hogy megérkezett a bankigazgató, és ideges és szentséggel, hogy mi a kurva fasz van a bankkal már megint, hogy-hogy csak a riasztás után tíz perccel ért ki a Mirkó meg a Szlavkó ... és hát, hogy úgy mondom, államügyész úr, mindenkit elküldött az anyjába ... és mi megszeppenve álltunk a falnak fordítva, a Micivel ... és a Mici egyszer csak megkérdezte, hogy begombolja-e a nadrágomat ... mivel, tudja, neki nem tettek fel bilincset, hiszen ő ott ült a pultnál, amikor jöttek a bankrablók ... és erre én csak azt mondtam, hogy megköszönném magának, Mici ... és a Mici szép lassan odatette a jobb kezét, de nem a gombokhoz nyúlt, hanem benyúlt a nadrágomba ... és megfogta a ... a ... hát, tudja, megfogta akkor a nemi szervemet ... és elkezdte lassan simogatni ... és, és az rögtön megkeményedett, a Mici meg fogta egyre ... mondtam, hogy Micike, mit csinál maga ... de ő csak felém fordította a fejét és mélyet pislantott a nagy fekete szemeivel ... és hirtelen kellemes bizsergést éreztem minden tagomban, mint amikor még fiatal voltam, és a feleségemmel még nem is voltunk házasok és alkalmi helyeken szereztünk egymásnak örömet ... mire a hátunk mögül a Mirkó odaordított ... maguk ketten ott, jöjjenek csak ide! ... és hát akkor a Mici gyorsan kirántotta a kezét és begombolta a sliccemet ... én másról, államügyész úr, tényleg nem tudok beszámolni ... én nem hallottam a banditákat, hogy a hátsó kijárat felé a végé mellett elrohantak volna ... nem hallottam semmiféle lábdobogást, hát mondom, csöpög a víz, még ma se javította meg a Józsi bácsi ... csak a Szlavkó találta ki ott rögtön, hogy aha, ez állí-

tólag kinn volt a vécén a betörés ideje alatt, ez gyanús nekem, mondta ott a Szlavkó a főfelügyelőnek ... és akkor a főfelügyelő mondta, vigyék el ezt az embert kihallgatásra, előzetesen letartóztatjuk... és hát elvittek ... akkor hallgattott ki az az államügyész úr ... szegény, milyen fiatalon ... rendes embernek látszott pedig ... de mondja már, nem volt valami sövény épp ott, vagy buk-szus, bokor, ilyesmi, hogy fölfogta volna az államügyész urat az esésbe? ... nem volt ... hát tényleg kár ... no aztán, gondolom, tudja, szabadlára helyeztek, és akkor találkoztam a Micivel, és hát ... tudja, elég jó volt vele ... pár napig nagy volt a boldogság meg a bolondság is, ugye ... de végül is ő is otthagzott ... azt mondta, csalódott bennem ... azt hitte, hogy én tényleg a bankrablók közé tartozom ... és engem ez oly izgalmassá tett a szemében, hogy ... hogy rögtön megkívánt ... de aztán meggyőztem, hogy semmi közöm az ügghöz, én tényleg csak a nagydolgomat végeztem el kinn a klozeton ... és akkor otthagzott ő is engem.

